

Η ανάμνηση του Τύνδαρου, τον 5^ο π.Χ. αιώνα, κάθε άλλο παρά κολακευτική ήταν. Οι αρχαίοι συγγραφείς τον θυμούνταν ως τον σύζυγο εξώγαμου (αληθινός πατέρας της Λήδας φερόταν ο Γλαύκος), δυο φορές απατημένο (από τον Δία) που απέκτησε κόρες, οι οποίες έσπειραν ανέμους και θέρισαν θύελλες (Κλυταιμνήστρα και Ελένη). Νωρίτερα, ο Όμηρος τον αναφέρει απλά, χωρίς ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Κάποιοι τον θεωρούν υπαρκτό πρόσωπο που έζησε τον καιρό του Τρωικού πολέμου. Άλλοι, παλιό τοπικό θεό που εξέπεσε σε ήρωα, όταν οι θεοί του Ολύμπου επικράτησαν.

Ο Τύνδαρος πιστεύεται ότι ήταν κυρίαρχος του ουρανού, κάτοχος του κεραυνού καθώς ακόμα και το όνομά του (από την ρίζα *tuδ*, χτυπώ) αυτό σημαίνει στα σανσκριτικά. Με άλλα λόγια, είχε τα ίδια αρχικά χαρακτηριστικά του Δία, εξουσιαστής και αυταρχικός. Και το όνομα Λήδα έχει προέλευση την προελληνική μικρασιατική λέξη «λάδα», που σημαίνει γυναίκα: Ο θεός έσμιξε με την γυναίκα, με αποτέλεσμα να γεννηθούν διδυμα, παιδιά θεϊκά, θεοί τα ίδια. Ποιος θνητός μπορούσε να κάνει την γυναίκα του να γεννήσει δυο παιδιά ταυτόχρονα; Παιδιά θεού (του Δία) δεν ήταν οι Θηβαίοι Αμφίονας και Ζήθος που τους έκανε η Αντιόπη, κόρη της Νύχτας; Παιδιά θεού (του Ποσειδώνα από την Αρήνη) δεν ήταν τα ξαδέλφια των Διόσκουρων, ο Ίδας και ο Λυγκέας; Και οι Αίολος Β' και Βοιωτός (που τους έκανε με την Μελανίππη) όπως και ο Πελίας με τον Νηλέα που τους απέκτησε από την Τυρώ; Η μήπως η Λήδα, η Αντιόπη, η Αρήνη, η Τυρώ και η Μελανίππη ήταν ονόματα του ίδιου γυναικείου προσώπου σε διαφορετικούς τόπους;

Η έλευση και η επικράτηση των θεών του Ολύμπου στη συνείδηση των ανθρώπων, αρχικά ταύτισε τον Δία με τον Τύνδαρο κι έπειτα υποβάθμισε τον τελευταίο σε θνητό ήρωα που όμως στη Σπάρτη λατρευόταν σε κοινό με τον αρχηγό των θεών ιερό τόπο. Κι από το πλήθος των θεϊκών διδύμων, ο Κάστορας και ο Πολυδεύκης ήταν εκείνοι, των οποίων η λατρεία άντεξε στον χρόνο. Ήταν οι θεοί καβαλάρηδες πάνω στ' άλογό τους, ίσως αρχικά άλογα και οι ίδιοι που παντρεύτηκαν τις δυο από τις τρεις κόρες του Λεύκιππου, τις Λευκιππίδες Ιάλειρα και Φοίβη. Φοίβη λεγόταν και μια από τις αδελφές τους.

Αναφέρθηκε ήδη ότι η έρευνα έχει εντοπίσει τα ονόματα Ιάλειρα (χαρωπή) και Φοίβη (λαμπερή) ως επίθετα της Σελήνης. Και το Λεύκιππος (αυτός με το άσπρο άλογο) ως επίθετο του Ήλιου, η λατρεία του οποίου αργότερα αντικαταστάθηκε από του Απόλλωνα (πατέρα και του Ασκληπιού από την τρίτη κόρη του Λεύκιππου, την Αρσινόη). Το συμπέρασμα είναι ότι και οι παρουσιαζόμενες ως κόρες του Λεύκιππου αρχικά ήταν θεές που λατρεύονταν στη Σπάρτη, στον ίδιο ιερό χώρο της λατρείας του Διονύσου, οι ιέρειες του οποίου ονομάζονταν Λευκιππίδες. Με τους Κάστορα και Πολυδεύκη να εναλλάσσουν

την παρουσία τους μια στο φως της μέρας, μια στο σκοτάδι του τάφου.

(τελευταία επεξεργασία, 12 Ιουνίου 2021)